

hverken blev gjort i 1921 eller 1924, men maa gøres nu ved Bortfjernelse af den fortsatte Hjælp.

Jeg er ingenlunde uenig med det ærede Medlem om, at det principielt rigtige er at have en Krisekasse, som kan tjene til at imødegaa Krisevirkninger; det var den Grundbetragtning, hvorpaa Ordningen af 1921 hvilede, og den Mening har jeg fredeles. Men en saadan Fond tilvejebringes ved den Lov, her er foreslaaet. Her er krævet en fortsat Bidragydelse, indtil Fonden har naaet 12 Mill. Kr. Jeg mener, at det er tilstrækkeligt, nu da Opgaven indskrænkes saa væsentligt, som Tilfældet bliver, og jeg mener endvidere, at man, naar man omgærdet Opgaven ved en Række af de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, skal kunne taale nogen Krisemodgang, uden at Fonden derigennem kompromitteres saaledes, at det bliver fornødent at skride til ny Bidragspligt paa den ene eller den anden Maade.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, idet jeg dog ikke vil undlade at udtale min Tilslutning, i hvert Fald i Princippet, til de Betragtninger, som det ærede Medlem har anstillet med Hensyn til Betimeligheden af en Bortgang fra det stive Organisations- og Lønningssystem, vi lever under, over til mere elastiske Former, som tillader, at der tages mere Hensyn til Arbejdets Art ved Arbejdsvilkaarenes og Lønvilkaarenes Fastsættelse, end Tilfældet hidtil har været. Jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret i disse sine Betragtninger, og jeg haaber, at til at konstatere, at han her har Ret, vil et Lovforslag som det foreliggende bidrage, netop fordi det lægger Ansvaret for Følgerne af det stive System derhen, hvor Ansvaret bør hvile.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds har talt om den konservative Indsats ved Udformningen af Lovforslaget, og det ærede Medlem nævnte en Række Punkter. Jeg skal ikke indlade mig paa en Eftergang i Enkeltheder; det er der ingen Anledning til. Det er en klar Sag, at naar et Parti som Socialdemokratiet fuldstændig melder sig fra Forhandlingsbordet, ikke ønsker at have Sæde dér, maa Forhandlingerne, naar de skal føre til et Resultat, føres med andre og her og dér udtrykke, hvad den ene eller anden Forhandler har ment det var fornødent at indføre i Loven, for at hans Tilslutning kunde vindes. Selvfølgelig findes der i Lovforslaget paa forskellige Punkter Udtryk for konservativ Indflydelse, det kan selv-

sagt ikke være andet. Der findes adskilligt, som ikke fandtes i det af mig oprindelig fremsatte Lovforslag; og som derfor i og for sig ikke er Udtryk for, hvad jeg i allerførste Række kunde ønske, en saadan Lovgivning skulde indeholde. Men det er nu en Gang saa, at en Overenskomst betinges af en gensidig Imødekommen og Bøjen af for hinanden. Men naar det ærede Medlem saa udtrykte sit Partis Villie til indenfor den Ramme, som er lagt ved Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget, at forhandle sig til Rette om Sagen, naar det ærede Medlem erklærede, at Lovforslaget af 17. Februar kunde have fundet Tilslutning ogsaa fra Socialdemokratiet, maa jeg rigtignok udtale min overordentlig store Forbavselse derved, og jeg maa saa indtrængende, som jeg formaar, spørge det ærede Medlem, om det var hans Partis Opfattelse, ogsaa da Lovforslaget af 17. Februar var mest aktuelt, nemlig da det gik i det Udvalg, som Folketinget nedsatte til Behandling af det. Thi hvis det paa det Tidspunkt var Socialdemokratiets Mening, at det kunde forhandle paa det Grundlag, der ved Forslaget var givet, saa forstaar jeg absolut ikke den Optræden, som Partiet viste ved disse Forhandlingers Indledning, og det Standpunkt, som er taget under Forhandlingerne i Folketinget lige fra først til sidst. Jeg spørger det ærede Medlem: hvorpaa grunder han denne sin Oplysning? Er det ærede Medlem informeret af sit Partis Forhandlere i Folketinget, eller er det en Anskuelse, som det ærede Medlem har brygget sammen til Lejligheden, da det ærede Medlem nu ser sig stillet overfor et Lovforslag, som er ham endnu mere ubehageligt end det af mig den 17. Februar fremsatte Lovforslag? Det er af stor Interesse at faa Oplysning herom. Det er heller ikke af ringe Interesse at faa at vide, om det ærede Medlem vedvarende er villig til en Forhandling indenfor den Ramme, som var lagt ved Lovforslaget af 17. Februar, altsaa om det ærede Medlem er villig til Forhandling paa Grundlag af Bortfald af den fortsatte Hjælp og en Gennemførelse af et nyt Princip, en ny Skala ved Fordelingen af Støtten fra Kommune og Stat til Arbejdsløshedskasserne. Er det ærede Medlem og hans Parti fortsat rede til en virkelig Forhandling paa dette Grundlag, altsaa med Accept af den Ramme, som var lagt ved Lovforslaget af 17. Februar? Jeg tror, det vilde have ikke ringe politisk Betydning og saglig Værdi at faa dette klarlagt som Resultat af Forhandlingen. Og jeg synes, at vi nærmer os Muligheden for, at dette kan ske, thi den Tone, i hvilken det ærede Med-